

GAZELA

(Antilope dorcas)

Rainer Maria Rilke

Začarana: kako naj stih, ki izvira
iz besed izbranih, zmore harmonijo,
ki v tebi skrivni čari jo budijo.
Iz čela lovor vstaja ti in lira,

skoz pesmi o ljubezni pa zveni
v primerah vse, kar si, besed lahni
se rožni listi polože ljubó
temu, ki več ne bere, na oko;

zapre ga, da te vidi: preko trat
te nosi tek, v njem prožijo se skoki
in ne zdrve, dokler glavo še vrat

drži v prisluškovanje: kot na loki
sred gozda se kopalka pritají,
v obraz strmeč ji jezero blešči.

RAZKROPLJENI JASTREBI

(Odlomek)

Gema Hafner

Rudolf Dobavec je šibak moški štiridesetih let, oglate glave, redkih, rjasto rjavih las, drobnega zmečkanega obraza in krmežljavih oči. Njegove mlahave ustnice so venomer le priprte in slabo skrivajo nekoliko štrleče, orumenele zobe.

Ležal je vznak, na pogradu podobnem ležišču, pokrit z že zbledelo zelenkasto vojaško odejo, ki jo je njegov sostanovalec Tiberio Scarpí, temnolas, živahen fant iz Beneventa, pred kratkim prinesel domov in se pobahal, da jo je nekje »sunil«.

Rudolf je strmel v okence, ki ga je razsvetljevala cestna obločnica. Veter se je zaganjal v šipe in jih bičal s curki dežja. Z ulice Cavana